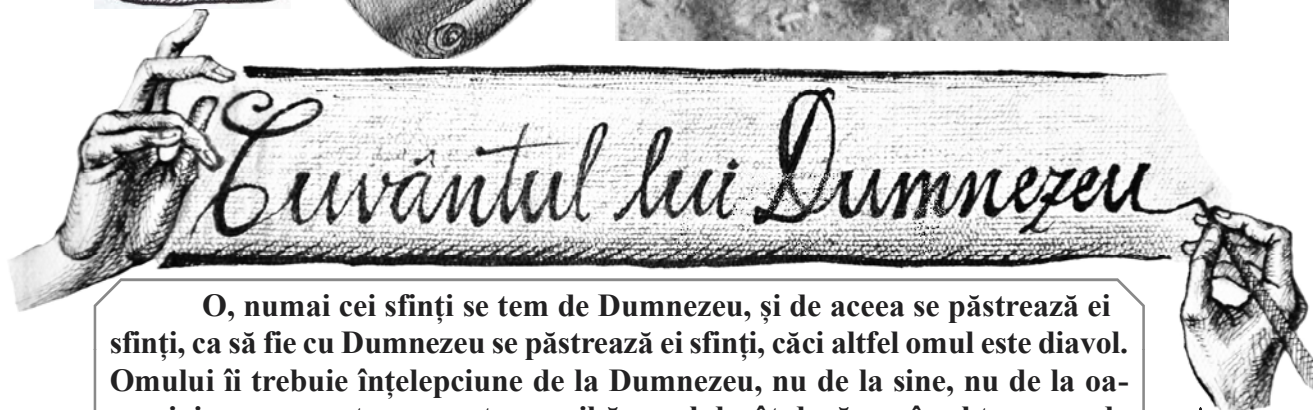

iulie - septembrie 2022

se distribuie gratuit

O, numai cei sfinți se tem de Dumnezeu, și de aceea se păstrează ei sfinți, ca să fie cu Dumnezeu se păstrează ei sfinți, căci altfel omul este diavol. Omului îi trebuie înțelepciune de la Dumnezeu, nu de la sine, nu de la oameni, iar pe aceasta nu poate s-o aibă omul decât dacă are în el temerea de Dumnezeu, ca nu cumva fără de ea să cadă din înțelepciune și să se piardă de la Dumnezeu omul și să tragă spre păcat, și apoi să se teamă de Dumnezeu ca și Adam în rai și să tot dea să se ascundă apoi în el însuși cu despărțirea lui de Dumnezeu prin păcat.

pagina 2

În acest număr:

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul

E zi de sărbătoare, e sărbătoare în cer și pe pământ, și Mă las cu sfinții deasupra cetății cuvântului Meu și intru în carte și pun masă de cuvânt, și pace vouă celor ce-Mi deschideți ca să intru în cetate și în carte, o, fiilor!

Și avem oaspeți ceata proorocilor, iar în mijlocul lor sărbătoresc ei pe proorocul Ilie, pustnicul cel atât de vestit în Israel în vremea sa, omul lui Dumnezeu, cum mulți îl numeau pe el, și viețuia el în pustie și mulți pustnici îl aveau de povățuitor pe el, și toți aveau darul proorociei și erau sfinții Domnului, iar poporul Israel dă-

dea să uite de Domnul Dumnezeu lor și să trăiască străin de poruncile vieții, o, și suferea în inima lui acest slujitor, suferea din pricina milei de Dumnezeu și jalea îl zdrobea de tot și-Mi spunea jalea lui, iar Eu îl îmbărbătam, îi dădeam speranță, îl vesteam că mai sunt mulți care sunt de partea Mea în Israel și care Mă păstrează Dumnezeu al lor, o, și așa grăiam noi, Eu și el despre durerile cele de la părăsirea lui Dumnezeu a celor ce păcătuiau împotriva iubirii Mele, împotriva sfințeniei, care avea să fie odihna Mea cu omul.

O, și am venit de la Tatăl acum două mii

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

de ani și M-am născut de la El și de la mama Mea Fecioara Om pe pământ și am stat cu oamenii treizeci și trei de ani și le-am spus: «*Eu sunt Calea!*». O, n-am venit de altceva dacă am venit, ci doar să-i arăt omului calea către viață, ca să nu stea în moarte omul, ca să nu stea omul în păcat pe pământ, ci să fie el odihna Mea, casa Mea, templul Meu, iar proorocul Ilie suferea de mila lui Dumnezeu, Pribeagul fără casă, căci poporul Israel petrecea în păcate, în păgânie, și își slăvea dumnezeul lui, pe Baal, slujea minciunii, căci ce Dumnezeu mai este un Dumnezeu văzut? Dumnezeii văzuți n-au viață, n-au duh, sunt făcuți de cei despărțiți de Dumnezeu Cel Unul Dumnezeu, Cel tainic, Făcătorul cerului și al pământului și al omului, o, și dacă omul să uite aceasta, dar în zadar face el așa, căci Dumnezeu grăiește prin prooroci, precum este scris, că altfel omul dă să uite de Dumnezeu.

Cuvântul Meu este adevărat, și dacă i-am spus omului «*Eu sunt Calea!*», o, iată cât de multă și mare necredință se suie la cer din partea celor ce tot caută cale pentru viața lor, dar altă cale de salvare nu este, nu are de unde să găsească omul cale pentru el, căci numai Eu sunt calea, o, și necredința aceasta a omului stă între om și venirea Mea, iar Eu am spus acum două mii de ani: «*Când va veni Fiul Omului va mai găsi credință pe pământ?*».

O, e necredință pe pământ, e păcat pe pământ peste tot, fiilor. Între cei fără de credință pentru venirea Mea și pentru duhul proorociei, duhul care Îl ține pe Dumnezeu pe pământ între oameni, o, iată, fiilor, sunt mulți care caută să-i tragă de pe cale pe cei ce știu calea și merg pe ea cu pașii vieții lor, și merg cu Mine pe cale spre Mine cei ce M-au ales cale a lor. Eu sunt în cei prigoniți, și pe Mine Mă prigonesc de pe pământ cei ce prigonesc pe creștini, și este necredință pe pământ, și este prigoană pentru cei ce iubesc pe Dumnezeu.

O, fiilor din cetatea Mea de cuvânt, grăiesc cu voi în cetate și mare mângâiere am că pot să vă grăiesc vouă pe cele ce le am de grăit pentru credință și pentru necredință și ca să-Mi fie scris cuvântul pe pământ. Grăiesc acum de temerea de Dumnezeu, și de care mare nevoie

are omul creștin ca să nu cadă din credință, să nu-L dea pe Domnul deoparte, căci ce minte mai poate avea pentru el însuși cel care-L dă pe Dumnezeu din viața sa?

O, numai cei sfinți se tem de Dumnezeu, și de aceea se păstrează ei sfinți, ca să fie cu Dumnezeu se păstrează ei sfinți, căci altfel omul este diavol. Omului îi trebuie înțelepciune de la Dumnezeu, nu de la sine, nu de la oameni, iar pe aceasta nu poate s-o aibă omul decât dacă are în el temerea de Dumnezeu, ca nu cumva fără de ea să cadă din înțelepciune și să se piardă de la Dumnezeu omul și să tragă spre păcat, și apoi să se teamă de Dumnezeu ca și Adam în rai și să tot dea să se ascundă apoi în el însuși cu despărțirea lui de Dumnezeu prin păcat.

Am venit pe pământ cuvânt ca să grăiesc cu omul. Mi-am făcut o trâmbicioară și am grăit prin ea și s-a scris pe pământ cuvântul Meu în vreme de prigoană, că vindeau venirea Mea cei ce veneau să asculte cuvântul Meu cel prin trâmbița Mea grăit.

Intram în casa ta, creștine, și-ți vorbeam, și-ți puneam pe masă cuvântul Meu, al Fiului lui Dumnezeu, iar tu nu Mă vedeai, așa cum nici Ilie proorocul nu Mă vedea când vorbeam cu el și când el Îmi vorbea. O, nu Mă vedeai, dar Îmi vedeai trâmbița prin care tu auzai cuvântul Meu. Eu după învierea și înălțarea Mea la Tatăl nu M-am mai lăsat văzut, căci sunt Dumnezeu, dar n-am plecat de lângă ai Mei, o, că nu pot sta fără ei nici în cer, nici pe pământ, și așa am stat și stau și cu tine, dar îți trebuie credință ca să pot să fiu cu tine și ca să Mă crezi și ca să Mă primești și ca să Mă ascuți.

O, am grăit prin trâmbița Mea douăzeci și cinci de ani, și am luat-o apoi la cer între sfinți și lucrează ea din cer dintre sfinți și nu stă din lucru trâmbița Mea, căci sfinții lucrează ca și Dumnezeu, numai să fie strigați și primiți.

Venise vremea numărului de ani când trebuia să Mă descopăr peste pământ cu taina lucrării cuvântului Meu început prin trâmbița Mea Verginica, o, și Mi-am făcut loc, căci era strâmt de tot ca să pot ieși cu cuvântul și să meargă el și să trâmbițeze el. Am dat drumul îngerului Meu să-Mi facă loc larg (*decembrie 1989, n.r.*),

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

și i-am dat în lături pe cei puternici, și care au dat să-Mi culce la pământ răsadul. O, și a fost suferință în țară, au fost lacrimi și sânge și durere. Și apoi s-a zidit pietricica albă și grădinița cuvântului Meu, și numaidecât s-a stârnit furtună mare peste locul tainei Mele, și au început furioși mai-marii bisericii neamului român și s-a dus peste tot vestea de Pucioasa, de cuvântul Meu și de locul Meu ales pentru popas în vremea aceasta, căci Eu vin cu sfinții când vin. Și spun aceasta cu aplecare, că le sunt dator cu multul mai-marilor bisericii că au vestit fără să vrea lucrarea cuvântului Meu peste țara română. O, și apoi s-a liniștit furtuna și de atunci merg peste pământ cuvânt și-Mi trâmbițez și iar Îmi trâmbițez venirea Mea.

Când loveau pe cei ce credeau cuvântului Meu, o, nu știau cei ce loveau, bieții de ei, nu știau de cine se leagă, dar acum în cer știu aceștia, și au lacrimi și jale când Îmi văd rodul și mersul și trâmbițarea mai mult ca la începutul de după anul 1955, o, și trebuie să dezlegăm de pe pământ păcatul făcut de ei, ca să fie dezlegat și în cer, și trebuie să iertăm pe cei ce vindeau dinăuntru tainele lui Dumnezeu, și Domnul a suferit întru ai Săi în toată vremea din partea autorităților fiecărui timp. Dar acum Eu merg cuvânt peste pământ ca porumbelul spre văzduhul ceresc, o, și Mă aud cei din morminte, care făceau rău atunci trâmbiței Mele și creștinilor pe care-i hrăneam cu tainele cerești ale Duhului Sfânt.

Loveau în creștini cu furie demonică, o, așa loveau anchetatorii, și erau aceștia ca niște

târâcoape care aveau să spargă carapacea pământului înțelenit al cărușelor făcute de tălpile picioarelor care se purtau spre izvorul cuvântului ceresc ca după apa căutată în pustiu de cel însetat. Loveau slugile lui antichrist ca și cu târnăcopul în țeasta creștinilor care purtau tainele cuvântului lui Dumnezeu, loveau până spărgeau carapacea sub care era păstrat izvorul cel mai scump, taina învățurii sfinte, duhul frăției celor

ce se hrăneau cu Hristos, cu iubirea Domnului pentru ai Săi. O așa cruzime era folosită asupra celor vânduți de cei neastâmpărați și de cei trași de limbă, pentru ca apoi să-i lupte pe creștini și să le facă dosare pentru căutarea lor după Dumnezeu, o, și până nu scotea din brazdă sămânța cerească nu se lăsau slugile lui antichrist.

Această lucrare de cuvânt merge peste pământ în duhul și puterea lui Ilie proorocul, precum este scris. Eu sunt în el, și el în Mine, și toți sfinții împlinesc Scripturile cele pentru acum, o, și nu stăm din lucru și nu mai avem odihnă

și zi de odihnă, și Tatăl Meu lucrează, și Eu lucrez, și sfinții lucrează, o, și lucrați și voi, cei ce-Mi slujiți să vin cuvânt pe pământ, și iată, strig la om să nu mai facă păcat, și strig cu jale, îl strig cu dor, și dorul se face cuvânt de strigare.

O, omule, te-am zidit din pământ, și din pământ au ieșit toate celelalte vietăți, dar pe tine te-am zidit Eu, Domnul, cu mâna, ca să-Mi fac locaș Mie din trupul tău apoi, din inima ta. Te-am făcut din pământ cu mâna ca să stau apoi în tine ca în casă, să stau cu îngerii Mei în casă,

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

o, dar Mi-ai luat casa, ai dat afară pe Făcătorul tău. O, ce mare te-ai dat să fii, dar tu mori, și uiți aceasta și mori mereu, și uiți că Eu nu mor ca tine! O, ai pustiit pământul cu păcatul tău, și nu-i al tău, ci e al Meu pământul. Mi-ai luat casa, Îmi iei și pământul și te desfrânezi peste tot pe pământ. Ai făcut tu pământul? Te-ai făcut măcar pe tine? O, nici rușine nu mai ai, omule, deși ești pierdut, căci Cel ce este numai Dumnezeu este, iar altfel nu, nu este. Străjuiește-ți îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de El, dar cei ce nu îl au, ce strajă au pentru ei?

Omule, o, de ce nu ascuți de Dumnezeu, Care te strigă din cer și-ți spune să nu faci păcat, să nu-L alungi din preajma ta cu păcatul tău pe Cel fără de păcat? O, de ce, oare, faci numai ce vrei tu ca și Adam în rai? El a pierdut raiul pentru că a făcut ce a voit el să facă, dar nu voia lui Dumnezeu. O, de ce, oare, nu dai să înveți și să pui peste tine învățătura care te mântuiește de iad, de păcat? O, nu satana te-a făcut. Domnul te-a făcut, omule. Cum de te faci satană fără nici o teamă de răsplătă veșnic rea, ca îngerii care s-au făcut satane și au căzut din Dumnezeu?

Păcatul este diavol, este satană. Nu-ți e rușine să faci păcat? Nu ți-e rușine de ostirile cerești, omule? Strângi la tine armată de îngeri negri, iar îngerul tău păzitor stă rușinat și plâns, pedepsit de tine să nu vadă el fața Mea, iar tu ești înecat până peste cap în păcat, și adaugi mereu asupra ta păcat.

O, oare, pentru ca să faci păcat te-ai născut pe pământ, omule? Iată, te mănâncă de viu păcatul și nu mai poți altfel, căci ți-a luat satana darul cel mai de preț, temerea de Dumnezeu și de pedeapsa cea pentru păcat, și ți-a dat în schimb îndrăzneala să-L biruiești pe Dumnezeu cu păcatul vieții tale. O, întoarce-te, omule! Te așteaptă Dumnezeu, întoarce-te la El!

Fiilor, fiilor, așa trebuie strigat omul să se întoarcă de la păcat să se întoarcă la Dumnezeu, căci am spus: «*Eu sunt Calea!*». Duhul și puterea lui Ilie proorocul merg înaintea Mea și mergem pregătind calea și întoarcerea omului la Dumnezeu. Lucrăm cu voi cartea mărturiei acestui timp al lucrării cuvântului Meu și toată vremea Mea cu Verginica, cu trâmbița Mea, și

apoi toată vremea Mea cu voi, și apoi va fi să se înțeleagă ce comoară scumpă este pentru o țară cei ce sunt creștini în ea, ascultători și lucrători cu Dumnezeu, și care suferă în numele credinței lor în Fiul lui Dumnezeu, iar proorocul Ilie face cale, precum este scris să facă, și ca să se întoarcă oamenii la Dumnezeu.

— *R*ăvna casei Tale, Doamne, m-a mistuit și atunci și acum, căci omul a fost să-Ți fie Ție casă, iar Tu să fii Dumnezeul lui, Tu, nu satana, nu Baal, nu împărații pământului, nu mai-marii de peste popoare. Tu ești Unul Dumnezeu și l-ai zidit pe om să-l ai de casă, să-l ai odihnă a Ta. Te-ai odihnit la început, după cele șase zile ale face-rii, și în a șaptea zi Te-ai odihnit de cele ce ai lucrat, iar de atunci și până azi Tu nu Te-ai mai odihnit, Doamne, o, și lucrezi mult și mereu, și Tatăl lucrează, și Tu lucrezi, și noi lucrăm, noi, sfinții Tăi, și iată, și aceștia mici ai noștri cu care lucrăm, lucrează și ei, și se tot lucrează, Doamne, și-Ți este dor de odihnă, de casă de odihnă, de om Ți-e dor.

Să-i binecuvântăm cu mare slavă pe cei ce ne țin pe pământ, Doamne! Armură de îngeri să le stea împrejur și sus și jos, iar țara română fă-o mare cu strălucirea, ca atunci cu Tine, când între mine și Moise ai strălucit ca în cer în fața ucenicilor cei trei ai Tăi pe muntele Tabor. Cuprinde-o pe ea în slava cuvântului Tău tot mai cerește, Doamne! Ocrotește-o pe ea ca pe aleasa dată Ție de Tatăl! Ridică-i fiii pe creste să-i vadă popoarele îndepărtate și să Te slăvească cu credința și cu lauda cea pentru Tine! Îmbracă-o pe ea în harul Duhului Sfânt, iar fiii și fiicele acestui neam să proorocească, să Te vestească de la margini la margini Dumnezeu al lor, mare și înfricoșat în cuvânt și în putere de cuvânt, o, că mult iubești Tu această țară și ai venit la ea, la cea iubită, Doamne, dar ce știi cei de pe pământ de taina Ta din ea și cu ea?

Curând, curând ne vom lăsa văzuți cu strălucirea de pe Tabor în mijlocul neamului român, o, Doamne, și muntele Domnului se va numi acest pământ, și a Ta este slava aceasta.

Răvna casei Tale m-a îndemnat să gră-

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

iesc și să binecuvintez. Și să se lase binecuvântarea Ta peste ea, peste țara Ta de azi, o, Doamne.

— **O**, pace ție, înaintemergătore, rule al Meu la sfârșit de timp! Binecuvântată să fie lucrarea ta de trezire peste neamuri, căci Dumnezeu Se slăvește în cuvânt, și toți cei necredincioși vor păli și se vor topi ca ceara în fața focului Duhului Sfânt, Care vine și cârmuiește popoarele și le cheamă

la viață, la Domnul, căci Eu sunt Calea!

Iar voi, fii ai cetății cuvântului Meu, fiți străjeri cu râvnă ca a lui Ilie proorocul și lucrați pentru venirea Mea, căci vin la voi cuvânt ca să Mă împărțiți. O, pace vouă! Fiți ca cei din cer înaintea Mea! Pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor!

Amin, amin, amin.

20 iulie/2 august 2022

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Mare Mucenic și Tămăduitor Pantelimon

Mă apropii cu duhul puterilor sfinte ca să-Mi fac intrarea cu cuvântul în carte, că trebuie să-Mi întăresc pacea și trupul și duhul vostru, fiilor care-Mi străjuți intrarea Mea în carte ca să-Mi las cuvântul.

Orice apăsări și tristeți și dureri când bat spre voi Îmi slăbesc în voi puterea cea pentru Mine, fiilor, iar Eu în taină dau să vă mângâi, să vă dau nădejde, să vă cruț, ca să vă am înaintea Mea, o, și sunteți mici cu puterea, fiilor, și calea cu Domnul așa a fost prin vreme pentru cei ce au mers cu Mine pe cale.

E nevoie de nădejde și de credință și e nevoie de strigare, de rugăciune ca să vină Domnul cu sfinții Săi și să lucreze din cer peste pământ și să facă Domnul biruință, fiilor, căci El este Cel ce poate.

Toți slujitorii, toți mărturisitorii Mei prin vreme au purtat sub apăsarea vremii crucea răbdării sfinte și Mă aveau pe Mine dorire a lor și se mângâiau cu Mine în gândul lor și mergeau, dar răbdarea este un mare har pentru cei de sub cruce, o, și nu e slavă mai adevărată ca aceea a lor, și iată, sfântul cel tămăduitor de dureri și de apăsări peste cei ce îl cheamă lângă ei, mucenicul și tămăduitorul Pantelimon, acest lucrător al credinței sfinte și al iubirii de Hristos a purtat o mare slavă, o mare biruință asupra necredinței de pe pământ, și s-a dăruit apoi celor ce îl cheamă din cer să le vină în ajutor în dureri, în tristeți, în nevoi, în răbdarea cea sfântă, și mult alin dăruiește el la toți, căci duhul milei cerești i-a fost lui un mare dar coborât peste el din cer, iar credința cu care a lucrat minuni a lucrat putere de credință pentru mulți din vremea lui și de

după aceea până azi, și mare trebuie să fie duhul rugăciunii care aduce pe Domnul în ajutor prin sfinții Săi mijlocitori din toate vremile, și mila Mea de om e mare și lucrează ea prin sfinții Mei. Și spun aceasta ca să se știe pe pământ că sfinții vin din cer la cei ce îi cheamă după adevăr și prin credință pentru tot ajutorul așteptat de către cei necăjiți, și iată, să cheme omul pe cei din cer, iar credința să fie cale a sfinților Mei până la cei ce așteaptă de la Domnul binefacerile Lui, căci Eu voiesc să întăresc credința pe pământ ca să găsesc credință și să Mă bucur lângă cei ce cred, fiilor.

Mângâiați-vă și vă întăriți tot timpul prin cei din cer și dați-le cale și lucru ca să lucreze ei pe pământ și să împrăstie toate câte se așează pieziș împotriva biruinței Domnului și a sfinților Lui, fiilor.

Toți creștinii să iubească grăirea cu Domnul și cu sfinții Lui, căci rugăciunile sfinților umplu cupa milei Mele și stau înaintea Mea rugăciunile lor precum este scris, dar trebuie dor de Dumnezeu ca să vină Domnul pe pământ, că este nevoie de Dumnezeu pe pământ, chiar dacă cei de pe pământ n-au în mintea lor să vină Domnul și să fie cu oamenii pe pământ, căci făgăduința Lui este mare, că am spus acum două mii de ani: «Sunt cu voi până la sfârșitul timpului!», și trebuie întreagă să fie credința creștinilor în făgăduința Mea cea pentru ei.

Oștirea de mucenici are în cer serbare pentru mărturisitorul Pantelimon și se apropie cu serbarea lor lângă cei de pe pământ care slăvesc pe sfântul tămăduitor, căci dorul sfinților e mare și e aproape cu cei ce îi cheamă, și gata

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

sunt sfinții Mei să fie și ei pe pământ cu oamenii, și să fie credință în oameni pentru lucrul celor din cer, căci cerul sfinților Mei este pentru cei de pe pământ și așteaptă ei să lucreze.

Fiilor, fiilor, vă spun pace vouă! Țineți-Mă lângă voi! Păstrați-vă puterea cea pentru lucrul Meu cu voi! Ocrotiți-vă cât puteți de

zdrobirea puterii cea pentru Mine, că iată, nu pot când voi sunteți neputincioși și strânși sub apăsări! Toate sunt cu grija Mea de voi și de mersul Meu cu voi, și voiesc să vă dau întărire, fiilor. Sunteți mici, dar Eu sunt Cel mare, sunt Cel ce sunt, sunt Cel ce pot.

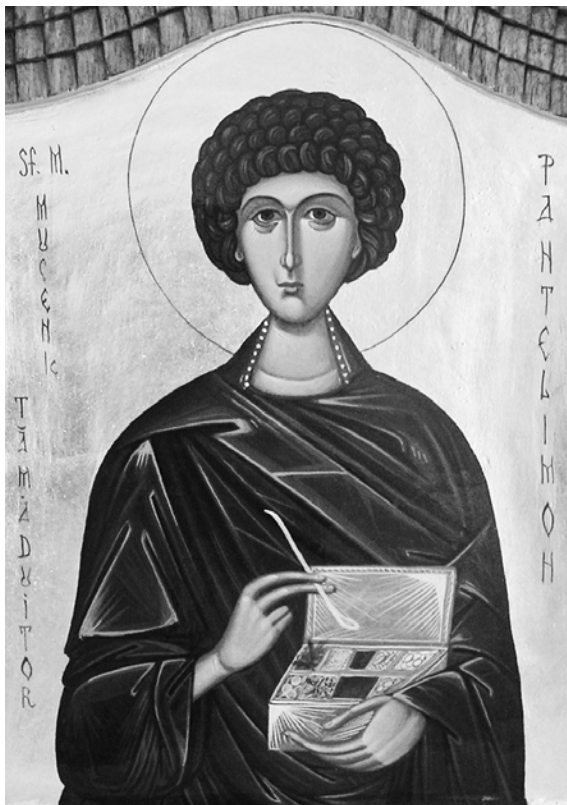
Prindeți puteri, fiilor! Toți cei din poporul cuvântului Meu să aibă grijă mare de împlinirea cuvântului Meu pentru ei. Aceasta aduce toată izbânda, toată pacea, toată mângâierea.

Ascultă, poporul Meu, ascultă în toată vremea de tot cuvântul Meu cel pentru tine de împlinit și ține-Mă aproape, împlinindu-Mă peste tine ca să fim nedespărțiți!

Fiilor, fiilor, fiți unii altora bucurie și vindecare și putere pe cale cu Domnul, și mai ales acestea pentru coborârea Mea la voi. Dați-vă unii altora mângâieri sfinte și veți fi mângâiați. Fiți plini de Hristos, că e greu fără Domnul, iar fiii lumii nu știu aceasta, dar să audă ei de la Mine că Eu vă spun vouă aceasta și să caute și ei să fie plini de Dumnezeu, că pe pământ stăpânește cu umbletul lui satana și rodul lui cel mult, iar oamenii nu mai văd cărarea spre viață, că e ascunsă și o tot ascunde satana de față și de mintea oamenilor și le arată el calea spre iad.

O, fii ai oamenilor, feriți-vă de cele ieșite

din iad! Dar feriți-vă voi, fii români! Ridicați-vă împotriva lui satana și dați cu el război, căci voi sunteți însemnați cu pecetea Sfintei Treimi Tatăl, Fiul și Sfântul Duh, iar împărăția lui Dumnezeu nu are nimic în lumea aceasta, ci numai în inima creștinilor care țin calea cea de la început a bisericii Mele fără să se schimbe ea.

O, însemnați-vă tot timpul cu semnul sfintei cruci, fii români! Ori de câte ori satana și slugile lui se arată, faceți cruce, fii români, împreunându-vă cele trei degete ale mâinii drepte și însemnându-vă pe frunte, pe piept și pe umeri cu semnul Sfintei Treimi, al sfintei cruci, și veți vedea minuni mari și veți vedea vaietele satanei, căci duhul rău arde ca focul în fața sfintei cruci, și ea vă să vă fie tămăduire de cursele cele pline de primejdii întinse de satana pe cale peste fiii oamenilor, dar voi sunteți români, și trebuie să arătați că sunteți

de partea lui Dumnezeu, și ca să vadă satana aceasta.

Acum pace vouă! Biruință binecredincioșilor creștini asupra lui satana este crucea și puterea ei.

Pace vouă, fii români! Întăriți-vă sub pază țara cu puterea sfintei cruci! Iubiți-vă țara și pe Domnul Dumnezeuul vostru și stați treji asupra duhului potrivnic, și Dumnezeu vă învață pe voi aceasta!

O, pace vouă, binecuvântare vouă, biruință prin cruce vouă, fii ai neamului român, acum și în veci, o, fiilor! Amin, amin, amin.

27 iulie/9 august 2022

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Schimbării la Față a Domnului

Mai întâi puterile cerești așează vlagă sfântă la porți, ca să se ridice apoi și să-Mi facă primirea în cetate cu zi de praznic sfânt să pun masă de cuvânt, că aceasta este lucrarea Mea și aceasta este cetatea cuvântului Meu, muntele pe care Eu stau și cuvintez peste pământ, locul din care lucrez facearea omului, iar satana să audă aceasta și să se teamă cu mare zdruncin și să se depărteze și să nu caute spre moștenirea Mea! Amin.

Dau să oblojesc ranele pe care satana le tot deschide, lovind să-Mi șubrezească intrarea în cetate, și trebuie să pansez mereu și să întregesc pe unde el dă să rupă veșmântul slavei Mele, sfințenia și pacea ei, puterea care Mă ține pe Mine să vin pe pământ cuvânt să fac lucrarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și să se știe că aici lucrează Dumnezeu, că este al lui Dumnezeu și că puterile cerești stau deasupra veghind zi și noapte înăuntrul și din părți, și nu se poate fără veghe cerească, fiindcă satana pân-dește împotriva lui Dumnezeu, iar Eu, Domnul, spun: precum în cer, așa și aici să fie, voia lui Dumnezeu, locul lui Dumnezeu și al sfinților Săi și apoi al celor ce cu temere de Domnul slujesc venirii Mele cuvânt pe pământ cu toată slujirea cea pentru ea. Amin.

Voi, fiilor care-Mi slujiți intrarea în cetate cu cuvântul puterii Mele, stați treji mereu pentru slava Mea, că altfel nu e de stat, iar când vin loviturile spre cetate stați și mai treji, căci satana trebuie biruit mereu, fiilor. Nu vă lăsați spre oboseală, nu, fiilor, nu, căci slava Mea se face cuvânt peste cetate și trebuie voi să fiți felinare aprinse în calea Mea și peste cetate și să-Mi dați putere să grăiesc când vin, să intru când vin.

O, nu e de ațipit în locul de veghe. Acum două mii de ani aveam dintre ucenici trei mai veghetori și i-am luat într-o zi sus pe munte pentru rugăciune înaintea Tatălui, iar ei erau îngreuiți de somn, și apoi s-au deșteptat și s-au întâlnit cu fața slavei Mele pe care o am de la Tatăl, și stăteam în slavă cu Moise și cu Ilie de o parte și de alta și grăiam între noi despre crucea patimilor Mele din Ierusalim, și deodată Tatăl a grăit din norul slavei, zicând: «*Acesta este Fiul*

Meu prea iubit, în Care Îmi găsesc plăcerea; de El să ascultați!», și spaimă i-a cuprins pe ucenici, iar Eu le-am spus: «*Ridicați-vă și nu vă temeți și nimănui să nu spuneți până după învierea Mea!*».

O, fiilor, e de vegheat cu veghe, nu fără de veghe. Faceți certare lui satana ca să vă știe la veghe și să găsească orânduială pentru veghe zi și noapte în cetate, și multă ascultare de Dumnezeu să vadă toate duhurile cele pierzătoare când dau să izbească spre cetatea Mea cu voi. Eu sunt Cel ce pot, Eu stau la cârmă prin valuri și conduc cu grijă mersul Meu cu voi, și iată zilele acestea am condus Eu un om mare cu gradul ca să facă el voia Mea, să vegheze pentru Mine, pentru încercările care se ivesc spre voi, și l-am condus Eu pe el și Mi-a fost de ajutor, că el e mare pe pământ și poate, dar acum a fost să poată el pentru lucrul Meu și l-am condus Eu pe el și a lucrat el lucrul care îi va fi răsplătit de Dumnezeu, căci cu credință pentru Dumnezeu a lucrat, și cu supunere a împlinit ruga ajunsă la el pentru sprijin din partea lui. Iată, așa lucrez Eu pe calea Mea cu voi, fiilor, și tot timpul pregătesc sprijin din cer trimis ca să lucreze pentru voi de pe pământ și ca să vă aline vouă durerile și inimioarele încercate, o, și nu vă las în dureri, fiilor, numai că, iată, e mereu de vegheat și de biruit încercările de la satana spre lucrul Meu cu voi, și mereu să putem aceasta, fiilor.

Acum, în zi de praznic sfânt aduc peste voi pace multă, liniște și mângâiere, că aveți de ridicat spre cer masă de praznic sfânt pentru mama Mea Fecioară peste zece zile, iar Eu voi veni cu cetele cerești în serbare și vom aduce mărire Maicii Mele, și ne va mângâia și ne va învăța ea iubirea, credința, statornicia, sfințenia pe toată calea, lupta cu satana și biruința cea bună, și toată slava zilei va fi cuprinsă în cuvânt, în nor și în cuvânt de sus cu voi la masă, o, și așa veghem și așa lucrăm și așa împlinim.

Ridicați, fiilor, rugă spre Tatăl acum pentru vreme dulce la praznic, iar Tatăl să ne dea. O, ridicați rugă spre Tatăl în toată vremea cu rugăciune vie ca a Mea, ca aceea pe care am adus-o Eu Tatălui pe munte când au văzut uce-

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

niciei Mei slava feței Mele în toată strălucirea ei cea din Tatăl ca să Mă mărturisească ei că Eu sunt Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat și slăvit de Tatăl ca Fiu al Său.

Eram îndurerat și M-am suit pe munte să vorbesc cu Tatăl. Așa și voi, cu rugăciune să stați înaintea Tatălui și să învățați de la Mine toate, fiilor, căci Eu am fost Învățător prin tot ceea ce am lucrat între oameni însoțit de ucenici, și s-a scris pe pământ evanghelia Mea, lucrarea Mea cea de la Tatăl în mijlocul lui Israel, poporul care n-a voit să Mă primească să-i fiu Păstor, Mântuitor, căci era prea îngâmfat ca să se fi putut apleca acest neam și să se smerească el.

O, fiilor, pentru voi și pentru tot poporul cuvântului Meu spun: feriți-vă de cei mincinoși chiar dacă vă sunt frați de credință, și învățați să puteți pentru Domnul în tot ceea ce lucrați, că e multă veghe de lucrat, o, și să nu vă îngreuiati de somn în vremea lucrului Meu cu voi, căci ucenicii Mei au biruit somnul și au stat apoi în fața slavei feței Mele și s-au înțelepțit după ce slava Mea s-a tras din ochii lor și am rămas Eu cu ei așa cum Mă știau, dar au mărturisit ei apoi peste vreme pe Fiul mărturisit de Tatăl Fiu al Său, de Care trebuie să asculte ucenicii cei de atunci și cei de apoi până la sfârșit.

Las cuvânt de binecuvântare pentru așezarea praznicului mamei Mele Fecioara. Cu pace sfântă și cu trezie mare lucrați pentru slava

zilei de praznic, fiilor. Păziți-vă de somn și de neveghe, căci tot timpul numai veghe se cere pe calea voastră cu Dumnezeu, fiindcă satana nu are astâmpăr și caută să poată el, iar Eu îl cert să stea departe de mersul Meu cu voi, că mersul vostru e greu de tot și nu aveți sprijin, fiilor, și stau puterile cerești deasupra și veghează și sprijină mersul Meu cu voi, și trebuie rușinat satana

și să se vadă neputincios înaintea Mea, căci Eu îi spun: înapoia Mea, satano! Nu ispiți pe Dumnezeu și pe slujitorii lui Dumnezeu, nu! Neghina pierde prin însăși lucrarea sa cea rea, iar grâul este păstrat în mâna Mea pentru semănat și pentru pâine. Amin.

Tot fiul care iubește creșterea cea de la Dumnezeu, acela să ia aminte din ce în ce mai mult și să învețe pe dinafară cuvântul gurii Mele și puterea lui și să-l împlinească întocmai așa cum este el rostit și dat spre lucrare, și nicidecum să fie dat departe și neluat în seamă!

La începutul cuvântului și la sfârșitul lui leg ranele ce-

le de la loviturile de la satana și întăresc vindecarea lor.

Iar și iar întăresc lucrul cel pentru pregătirea praznicului mamei Mele Fecioara. Toate să se lucreze sub veghe, toate cu lumină și pe lumină, toate pentru slava celor de sus, care stau și vor sta deasupra și vor privi și vor veghea, căci Eu cu sfinții vin la voi, fiilor, precum este scris să vină Domnul.

Pace vouă! Primiți acest dar! Fiți plini de

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

credință când vă spun aceasta, ca să aibă putere peste voi pacea Mea! Sunteți tare neputincioși sub încercări fel de fel. O, așa este sub cruce, dar pace vouă și iarăși pace vouă, fiilor! Mă

aveți pe Mine din partea Tatălui cu voi. Pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor!

Amin, amin, amin.

6/19 august 2022

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Această zi de praznic sfânt s-a potrivit în acest an în zi de duminică, ziua întâi din săptămână, ziua când Dumnezeu a făcut prin cuvânt lumina, ziua facerii omului nou, căci Eu, Domnul, am ieșit din pământ și am înviat dintre morți și sunt de atunci lumina lumii, ziua când Dumnezeu a făcut lumina precum este scris, o, și voiesc în ziua aceasta să grăiesc și să lămuresc taina începutului celui nou de acum două mii de ani, căci Eu, Domnul, Eu și numele Meu am îmbrăcat atunci în taina facerii celei noi neamul omenesc de pe pământ sub numele lui Iisus Hristos, Începătorul veacului nou, căci de atunci se numără iarăși anii și vremile, omul și calea pe care să meargă el, lumina pentru pământeni, Domnul Cel înviat din pământ dintre morți, iar cine încă se împotrivește acestui nou început sub numele lui Iisus Hristos, acela să fie anatema precum este scris, o, că nu este păcat mai mare și mai greu ca și necredința, și greu mai scapă omul cel necredincios de sub această lespede rece și mare, și greu mai este întunericul necredinței peste cei de pe pământ, cei fără Dumnezeu peste zilele vieții lor, peste duhul lor cel îngâmfat fără măsură, iar creștinii să se bucure și să îmbrățișeze din zi în zi mai mult taina și lucrarea credinței cu Domnul și cu mama cea născătoare a Fiului lui Dumnezeu Iisus Hristos, Cel ce a scris pe pământ sfârșit și început, început și sfârșit, Alfa și Omega.

Și pacea Mea este în ziua aceasta peste voi cu sărbătoarea cea pentru mama Mea Fecioara în grădina Mea cu voi, fiilor așezați de taina Mea cu voi în grădina aceasta mare cu numele, *Grădina întâlnirii cu Dumnezeu* a celor ce Mă caută la voi pentru credința lor în cuvântul Meu care vine la voi cu norii, căci pe nori stau deasupra și pun masă de cuvânt cu voi și Mă împart prin voi, fiilor, iar voi sunteți începătură nouă, căci am înnoit prin voi viața cu

Dumnezeu a omului, și am lucrat aceasta prin credința voastră, fiilor.

O, pace vouă, pace, fiilor, vouă și celor strânși pe lângă voi pentru slava acestui praznic sfânt al mamei Mele Fecioara, o, fiilor! Credința în venirea Mea la voi cuvânt Mi-a făcut cale să vin, așa cum acum două mii de ani în urmă familia și neamul prin care Mi-a pregătit Tatăl venirea între oameni M-a ajutat cu credința lor în cuvântul descoperirii Mele lor, ca să-Mi așeze ei calea venirii Mele și pe mama Mea Fecioara și toată taina Mea lucrare de atunci, și iată, iarăși venirea Mea pe pământ cuvânt, căci Tatăl Mă trimite, iar voi Îmi deschideți și Îmi puneți în carte cuvântul, o, fiilor.

O, Mi-e tare drag, și mult Mă mângâi când iar și iar pot să spun despre venirea Mea, căci voi sunteți calea Mea de venire acum, la sfârșit de timp, fiilor. Sunt deasupra cu oștiri cerești și cu mama Mea Fecioara și cu ucenicii Mei și cu toți cei ce Mă poartă cu însoțirea lor, căci cu sfinții vin când vin, cu cei ce s-au scris pe pământ cu nume mare prin lucrarea lor cu Dumnezeu, mărturisitoare ea peste timp și veșnic mărturisitoare ca și Dumnezeu, căci Dumnezeu este veșnic, și tot ce este vremelnic părăsește înaintea Sa și face loc veșniciei și face loc lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii, căci a sosit vremea să vin și să-Mi slăvesc venirea, iar voi sunteți întru venirea Mea, o, fiilor.

Acum, iată, despre dușmanii credinței voiesc să grăiesc și să deslușesc în ziua aceasta mare pentru mama Mea Fecioara, când ea s-a desprins din cele văzute și s-a așezat lângă Mine, lângă Tatăl, lângă slava lui Dumnezeu, întru cele ce nu se văd ale lui Dumnezeu.

Am spus în vremea Mea cu ucenicii cu care Mă purtam, și au spus apoi și ei despre această vreme de necredință, de dușmani ai credinței, că iată, Eu vin și nu găsesc credință pentru venirea Mea, pentru învierea omului păcă-

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

tos, și care ar vrea să învieze din păcat și să creadă în cuvântul Meu de înviere a omului, căci Eu pentru învierea omului vin cuvânt pe pământ.

În toată vremea vieții bisericii Mele mărturisitoare s-au tot ivit eresuri de tot felul prin oameni îngâmfați și batjocoritori ai credinței și ai strămoșilor credincioși, iar acum, spre sfârșit de timp eresurile lovesc și mai greu, și nu mai sunt cei ce veghează împotriva lor, iar turma cea botezată cu numele Meu se tot destramă, se tot pierde, se tot știrbește, o, și Mă doare, și de aceea vin, de durere pentru cei ce se pierd din necunoștință de Dumnezeu. De aceea vin, și iată, plâng în cuvânt, și plânge mama Mea Fecioara de mila celor ce o defaimă pe ea sub numele de femeie de rând, când ea are un așa mare nume lângă numele lui Dumnezeu, când ea are proorocie peste ea ca împărăteasă a creștinilor, ca mamă a lui Hristos, ca ocrotitoare a neamului creștinesc, căci Eu sunt Fiul ei ascultător și îi dau ce-Mi cere celei ce M-a născut și M-a alăptat și M-a ocrotit și Mi-a purtat durerile răstignirii și-Mi stă acum în dreapta lângă Tatăl, și plânge de mila celor ce o batjocoresc prin răstăcirea minții lor care nu ia în ea din cer, ci ia de la oamenii rătăcitori și batjocoritori de strămoși și de sfinți, și rătăcesc aceștia cu Scriptura în mână, și vai lor, că nu știu să umble cu această sabie, și umblă fără povățuitor peste ei, fără învățători din partea Mea pentru această carte mărturisitoare de Dumnezeu și de sfinții lui Dumnezeu, de tot ce înseamnă calea cu Dumnezeu, calea creștinătății, începând de la cei din tâi așezați de Mine să poarte peste vreme taina bisericii Mele până la venirea Mea!

Și spun acum celor ce vor să rămână sub taina de creștin, și le spun lor așa:

Voi, cei botezați cu numele Meu și cu martori înaintea Mea, o, vă povățuiesc pe voi să vă feriți de fiarele care dau să vă sfâșie, dar nu zic aceasta despre lupi sau urși sau alte fiare flămânde, și care caută de la Dumnezeu hrană, și zic de cei ce împart eresuri și despărțire de calea cea de două mii de ani a bisericii strămoșești. O, feriți-vă ca de urși, ca de lupi feriți-vă de cei ce și-au luat haină peste haină și nume peste

nume ca să împartă eresuri și blesteme neiertate, necredință și batjocorirea strămoșilor care și-au purtat crucea pe calea cea de la început! O, feriți-vă de eretici și de numele lor pus peste ei! Feriți-vă de adventiști, de penticostali, de așa zișii evangheliști, de toți cei cu nume pus de ei peste ei, nume străine de numele de biserică a lui Hristos, căci aceștia cântă și se distrează sub numele Meu și cheamă la petrecerea lor pe cei săraci de cunoștință și de puteri sfinte!

Iar celor rătăcitori le spun așa, le spun lor că numele dat de ei pentru cei ce urmează lor nu este cunoscut în cer, și este cunoscută doar biserica strămoșească, cea de la apostoli și de la urmașii lor cei sfinți, și care au nume mare peste vreme și neșters de pe pământ, iar numele celor rătăcitori au semn de blestem peste ele și de aceea acum Eu, Domnul, le rostesc numele lor pus peste cei ce le urmează, numele înșelătorilor printre mulțimi ca să încerce credința celor tari și neclintiți, dar iată, sunt vâdate sufletele slabe și trase la ei, iar ei sunt dușmanii cei de sub haină străină de haina de biserică a lui Hristos, și se folosesc de numele Meu ca să aibă cum să tragă din cuib pe cei nevegheați și să defaime așa numele lui Hristos și biserica Sa.

Voi, păstori de biserică, iar și iar vă rog, ridicați-vă să luptați cu aceste fiare flămânde după pradă! Iar și iar vă fac deșteptarea! Învățați turma să se închine lui Dumnezeu cu semnul sfintei cruci, de care duhul rău fuge și stă departe, căci animalul își închină cu piciorul cu semnul sfintei cruci locul pe care se așează să se odihnească, și uitați-vă să vedeți câinii, caii, oile, păsările care își fac rost de hrană scurmând în semnul sfintei cruci, iar omul nu se mai închină cu acest semn, și vin batjocoritori care au rărsit semnul cel închinător, crucea lui Hristos, vin ei și spun că a venit secerișul și că nu sunt secerători, și vin ei să secere din picioare creștini, o, și unde-i duc dacă-i seceră?

O, cine vă trimite pe voi, cei care strecurați eresuri ca să înșelați pe cei cu nume sfânt căpătat prin botez, și care abia mai suflă prin pâcla și prin otrava vremii celei fără de Dumnezeu a fiilor oamenilor? Sunteți scriși în Scripturi că vă veți ivi să dezlăcinați pe cei slabi și dornici

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

de viață păcătoasă, dar Eu vă spun că mai fericiți sunt păcătoșii iubitori de păcat decât cei pe care voi îi atrageți ca să le dați voi viață fără de păcat, când voi păcătuiți îndoit și întreit împotriva lui Dumnezeu cu păcatul rătăcirii voastre de la calea adevărului lui Hristos.

O, de unde vii tu, și cine te-a trimis ca să atragi spre tine pe cei ce cred pe Dumnezeu? Te-ai găsit să iei de la alți rătăciți îndemn, și care nu-s de mult, ci de o sută de ani, de două sute de ani sau mai puțin, nu de la începutul bisericii, o, nu, ci sunt ei anunțați prin Scripturi că vor veni și se vor strecura și vor împrăștia eresuri proaspete și vor ademeni pe mulți.

Se duc spre eresuri cei mari și cei mici cu cunoștința, se duc, că e vremea cu mare rătăcire prin cei îngâmfați și supuși spre voia lui satana, care învață omul să calce peste tainele bisericii dintâi și a sfinților părinți povățuitori peste turma creștină, o, și durere mare se suie la cer când cei atât de slabi de viață de creștin cad sub eresuri și sunt înghițiți de duhul pierzării.

Iată neamul românesc cu strămoși creștini atâția ani și vremi! Două mii de ani de creștinism ai acestui neam, voievozi care au lăsat urmașilor o țară păzită cu sângele lor, și care au înălțat locașuri de închinare pentru urmași, de aducere-aminte și spre slava lui Hristos și a bisericii Sale, iar cei ce se ivesc acum ca ciupercile după ploaie vin și batjocoresc credința cea tare a strămoșilor sfinți, și fac ei aceasta pentru un pumn de bani, sau pentru ca să aibă cine să-i asculte și să se fălească ei cu

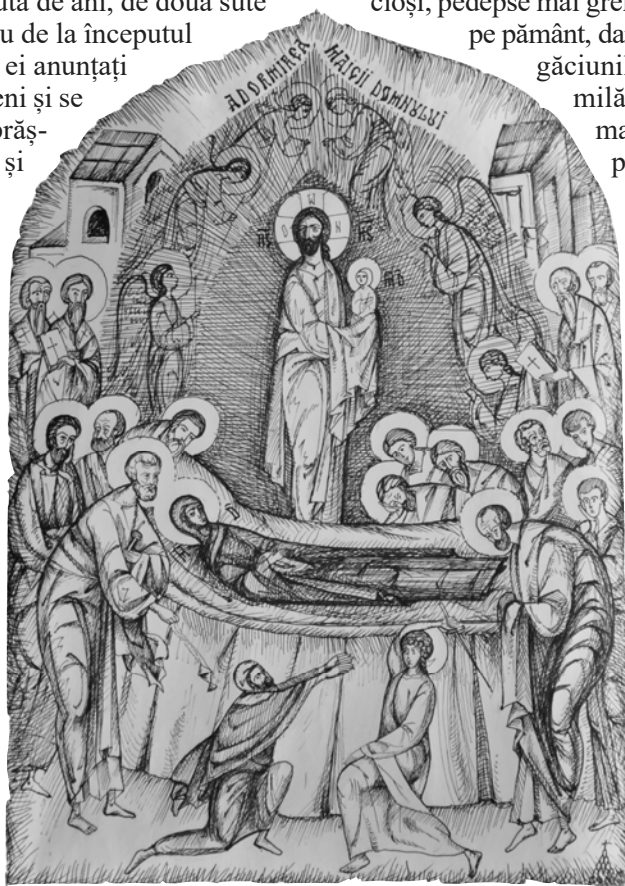
supuși, cu cei ce îi ascultă pe ei și îngâmfarea lor, când puteau să rămână închinători prin biserică dacă voiau să slujească Domnului cu viața lor.

O, dacă n-ar fi fost mama Mea rugătoare cu lacrimile ei nesfârșite și neuscate, dacă n-ar sta ea în fața lui Dumnezeu zi și noapte cu ruga ei, o, ar fi fost numai bătaie, numai pedepse grele pentru păcat, pentru necredință și necredincioși, pedepse mai grele decât au fost și sunt pe pământ, dar ea, dimpreună cu rugăciunile sfinților aduc spre milă pe Dumnezeu, numai să nu fie necredință peste tot și îndărătnicie între om și Dumnezeu.

Iată ce spun: Chiar dacă acest cuvânt nu poate fi ușor crezut și împlinit prin credință, Eu, Domnul, Mă zidesc cu cuvântul și stau în apărarea turmei prădate și a păstorilor de turmă, chiar dacă aceștia nu sunt niște veghetori pentru paza turmei, dar au ca temelie așezarea cea dintru început a bisericii Mele și au pe părinți mijlocitori în cer, și rugăciunile sfinților stau înaintea Mea precum este scris,

o, dar mai sunt cei ce știu să citească și să socotească tot ce este de știut și de neuitat apoi pentru mersul cel sfânt și neabătut al strămoșilor acestui neam?

O, mama Mea, arată-ți iubirea și mila prin cuvânt și hai să întărim pe poporul cuvântului Meu, pe cel ce crede și Ne ajută cu credință să venim și să Ne facem lucrarea! Sunt Fiul Tatălui și sunt Fiul tău prin naștere, o, mamă, iar

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

tu ești din partea Mea mama creștinilor, a fraților Mei de credință și de cale, mama Mea. Dă-le tu acum putere și mângâiere, dă-le, că ai de la Mine ca să dăruiești, și să aibă ei de la Dumnezeu, mama Mea!

— **L**e dau, Fiule Iisus, că Te-am dat pe Tine acum două mii de ani ca să fii cu ai Tăi până la sfârșit, precum a fost făgăduința Ta. Iar acum le spun la cei mai mici ai vremii cuvântului Tău, și le spun lor așa:

Voi, cei mai mici ai vremii cuvântului Fiului meu, să știți că vremea cea de la începutul Lui cu trâmbița Verginica, și apoi vremea cea de la mijloc, în aceste două vremi a fost greu de tot pentru Noi și pentru cei ce au fost prigoniți pe pământ din pricina cuvântului Domnului de peste ei, căci au fost între ei trădători de taine, vânzători de frați, clevetitori, bârfitori, culegători de stări sfinte și duse la vrăjmași, la cei ce prigoneau apoi poporul storcându-i puterea răbdării de sub cruce, o, și a fost suferință și a fost închisoare și temeri și dușmani care-i numeau dușmani pe creștinii acestui cuvânt. Voi însă ați venit pe vreme bună, n-ați suferit nimic, n-ați purtat cruce, nici măcar muștrare pentru greșeli n-ați purtat, căci Domnul rabdă mult pentru mersul Său cel greu. Voi n-ați știut ce este teama sub amenințări pentru credință din partea mai-marilor vremii și necredincioși. Ba aveți darul cel mare de la Dumnezeu să aveți pe masă vinul cel nou, cel pentru sfinți, o, și aveți marea datorie să fiți sfinți pentru Fiul meu, Care vi Se dăruiește ca să aveți putere și iubire pentru El, pentru venirea Lui și pentru mersul Lui peste pământ cuvânt. Prețuiți, așadar, vremea aceasta liniștită pentru mersul vostru cu Domnul, dar fiți tot timpul rugători pentru voi și pentru cei ce se apropie să ia viață de la Dumnezeu, dar fără toată împlinirea cuvântului de sus nu este întreagă viața, nici mersul cu Domnul pentru cei ce se apropie de acest mare har coborât din cer pentru cei ce cred venirii Fiului meu cuvânt peste pământ. Spini și pălămidă rodește trupul omului părăsit de frica de Dumnezeu, dar voi ați părăsit dragostea de lume și ați venit pentru sfințenie.

Fiți, așadar, vase de cinste, de folos Stăpânului vieții, căci viața cea fără Dumnezeu trece și pedepsește apoi pe om, dar viața cea plină de har de sus nu trece, o, nu, ci mărește pe pământ și în cer pe cel ce o are pe ea ca viață a sa în vremea trupului său.

Cel ce a cunoscut pe Fiul meu Iisus prin acest cuvânt, și L-a disprețuit apoi pentru neîmplinire, unul ca acela va tremura mult și greu în fața dreptății dintre om și Dumnezeu, căci a știut de Dumnezeu și n-a făcut după sfatul Lui, o, și nu s-a ridicat când a greșit. Voi însă rămâneți nedespărțiți, rămâneți tari până la sfârșit, fiilor! Hrăniți-vă cu credință mare din vinul cel nou, căci Fiul meu a așezat odată cu nunta din Cana Galileii vinul cel nou, cel pentru sfinți, și a început atunci veacul bisericii Sale, iar voi sunteți cei mici, și aveți pe masă totul îmborsat și pus deoparte pentru voi, nu amestecat cu cei din lume ai bisericii lui Hristos, și aveți voi datoria să țineți la sfințenia Fiului meu, căci El a spus: «Fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt!».

Această lucrare are nume mare, numele Fiului meu, Cuvântul lui Dumnezeu și trâmbițarea lui peste pământ. Fiți silitori pentru mărturisirea acestui cuvânt, și veți avea numele scrise cu mărturisitorii Lui, fiilor.

Toți cei alături cu voi în ziua mea de serbare, pe toți îi dăruiesc cu acest cuvânt al meu și le doresc credință și întregire a împlinirii cuvântului Fiului meu peste ei, căci fără împlinire nu este credință împlinită, așa să știți voi toți.

Și acum, Fiule Doamne, așează-Ți numele peste cuvântul Tău de azi, și cu binecuvântare întărește Tu tot lucrul cel de azi al lor pentru slava sărbătorii Noastre cu ei.

— **O**mama Mea, aici se lucrează tainic, mamă. Aici ei întăresc taina Mea cu ei, cu omul, mama Mea.

Voi, cei care veniți să vedeți lucrul lor în grădină, o, căutați să învățați viața cea sfântă și neatinată de duhul lumii, duhul cel pierzător al acestui veac. Veniți și învățați și nu uitați să învățați! Din neamul român Mi-am ridicat fii ai nădejzii Mele, și are trecere la Dumnezeu acest neam, așa să știți și așa să credeți și așa să vă

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

urmați strămoșii, căci Eu așa vă învăț pe voi.

Cel ce voiește să fie cu Mine să se lepede de sine, așa am spus. Cel ce nu poate aceasta, acela chiar dacă vine cade înapoi, și cuvântul Meu va sta față în față cu el de mărturie că l-a învățat, iar el n-a ascultat de Dumnezeu.

Așadar, rămâneți într-o iubire Mea până la sfârșit, voi, cei ce v-ați înfruptat de dulcele ei, dar feriți-vă de eresuri, deeretici feriți-vă voi, să nu vă murdăriți cămășuța și inima din ea, fiilor. Oile să stea de-a dreapta Mea, nu de-a stânga să stea, dar să rămână oi.

Acum așez numele Meu pe inima și pe

chipul celor ce rămân cu Mine până la sfârșit. Numai Eu îi știu pe cei ce rămân până la sfârșit, iar voi siliți-vă cu veghe mare zi și noapte să rămâneți ai Mei.

Pace vouă și rămâneți ai Mei! Pace vouă și învățați cum puteți rămâne ai Mei! O, pace vouă, fiilor! Să nu vă fie greu cu Dumnezeu și pentru Dumnezeu!

Eu sunt Cel ce sunt, și așez acum numele Meu peste cuvântul sărbătorii de azi:

Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

15/28 august 2022

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Tăierii Capului Sfântului Ioan Botezătorul

Imi vestesc sosirea prin adierea glasului Meu, și așa bat să Mi se deschidă și să Mi se facă primirea în cetate.

Intru în carte cuvânt și păstoresc cu el peste pământ, și toiag de Păstor este cuvântul Meu, și cu el păstoresc.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh! În acest nume păstoresc de deasupra și sunt cuprins în dumnezeiască Treime, căci sunt Fiul Tatălui, Cuvântul Tatălui sunt, și sunt Păstor și am grijă de turma Tatălui ca să-i dau hrană și toate cele de trebuință pentru viața cea din Dumnezeu a turmei, căci fără Mine nu poate nimeni nimic, precum este scris.

Pace vouă, celor păstoriți cu hrană din cer, mai ales vouă, celor ce cunoașteți în vremea aceasta glasul venirii Mele și credeți și Mă căutați și-Mi țineți calea ca să-Mi aflați cuvântul! O, dar și Eu caut tot timpul spre voi ca să aflu dacă vă este folositor cuvântul gurii Mele, căci dacă nu-l împliniți, nu vă este el de folos, iar Mie Îmi este jale mare când Îmi văd sămânța semănată pe pământ înspănat și neplăvit și neîngrijit pentru ca să răsară sămânța semănată și apoi îngrijită și udată ca să crească ea spre rodire.

Dar acum, pace vouă, celor din cetatea cuvântului Meu, și Mă dau vouă ca să aveți pacea, fiilor! E zi de praznic, zi însemnată în calendarul creștinesc cu semnul mare, și sunt venit cu hrană pe masă la voi, și apoi voi să împărțiți din ea peste tot pământul, căci ea nu se împuținează, ci sporește mai mult când se rupe din ea

și se împarte peste tot din destul.

Acum deslușesc pentru toți înțelesul tainei de păstor, căci trebuie să se știe ea, de vreme ce atâția se tot ridică să învețe din carte și să se ia de păstorit peste cei din jur fără să știe ei și îndatoririle celui ce se ridică să fie păstor și să lucreze după acest nume. Un așa slujitor nu poate să-și ia singur, ci numai dacă este trimis din cer cu numire și cu binecuvântare de la cel mai mare, și care la rândul său este un trimis.

Când Eu, Domnul, Mi-am început lucrarea de Păstor am avut trimitere pe pământ, căci M-a trimis Tatăl să cobor din El și să Mă nasc pe pământ ca omul și să cresc prin cele duhovnicești și să ies apoi desăvârșit cu lucrare de Păstor să pasc oile Tatălui Meu, pe cele care Îmi aud glasul și Mă cunosc după glas și se țin după Mine să le păstoresc cu cele de la Tatăl date să le împart. Nu forțez pe nimeni să vină după Mine și vin numai cei ce-Mi aud glasul și Mă cunosc după glas.

Un păstor se cunoaște după viață și apoi după glas, după hrana împărțită, și mai ales după puterea pe care și-o dovedește prin cuvânt și prin împlinirea cuvântului, prin semne dovedite, așa cum s-a petrecut și cu ucenicii trimiși acum două mii de ani în numele Meu și au lucrat ei din Mine, nu din ei, și s-au arătat ei minunați prin semne mari, păstori care-și puneau viața pentru oi.

O, dar nimeni să nu uite că un păstor are înfățișare de păstor, se cunoaște după înfățișare,

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

după veșmântul de păstor, de apostol, și mai ales prin semnul de păstor trimis de Hristos: crucea.

Iată mulțimea celor fără semnele păstorașiei, iată-i pe cei mulți care ies la seceriș, zic ei! Eu, Domnul, spun pentru aceștia, și iată ce spun:

Poporul Domnului și toți lucrătorii de la Domnul între cei păstoriți, acest fel de popor n-a fost de când e veacul oricum la înfățișare și la veșmânt, ci numai cu straie sfinte și numai ca

Dumnezeu. Și să se uite cei ce păstoresc oricum, să se uite ei la biserica lui Iisus Hristos, la slujitorii din biserici, care și-au păstrat portul dat de Dumnezeu pentru păstori, și de aceea s-au zidit mănăstiri și așezăminte sfinte, ca să se strângă cei ce au luat viața sfântă să trăiască și veșmânt la fel. Dar tu, care te îmbraci ca fiii veacului acesta, cu costum și cu cravată strânsă pe după gât, oare cravata ta îți este ție semnul de păstor, te întreb? O, unde ai auzit de prin Scripturile tot citite de tine să se fi purtat slujitorii și proorocii și apostolii lui Dumnezeu cu costum de lume și cu cravată la gât? Iată, slujitorii din biserici, de care tu te împiedici ca să te smintești și ca să smintești și pe alții, aceștia păstrează veșmântul care seamănă cu al lui Hristos și al sfinților Săi, iar tu semeni cu fiii lumii, nu cu fiii lui Dumnezeu. Trebuie binecuvântare după datină pentru tot ce faci în numele Domnului peste oameni, nu de capul tău, iar binecuvântarea o iei de la Dumnezeu prin cel căruia i se dă să binecuvinteze, iar tu să lucrezi apoi pentru Domnul și pentru oameni, dar nu pentru tine și pentru trufia ta.

O, este scris în Scripturi, dar omul nu citește, sau nu dă să înțeleagă cu credință și zădarnic citește, și apoi se lasă ușor înșelat de ră-

tăcirea celor care se scoală să înșele cu duhul pierzării pe mulți de pe cale dintre cei necunosători, și care nici nu stau sub povață, și vin păstori străini și-i fură de pe cale doar pe cei neînțăriți cu cunoștința cea pentru creștinii cei statornici de partea lui Hristos și a așezării Lui cea de două mii de ani prin biserică, prin sfinți și prin strămoși.

Sunt la masă de cuvânt cu Ioan Botezătorul, cu cel trimis

de Tatăl să se nască pe pământ, o, și așa vin cei trimiși de cer și se arată ei în veșmânt de fii ai lui Dumnezeu înaintea oamenilor, și nu ca oameni ai lumii după înfățișare, ci ca păstori prin ceea ce sunt ei cu viața și cu arătarea lor, iar Ioan îi învăța pe toți cum să le fie iertate păcatele, ca apoi să le fie împărtășită și lor împărăția cerurilor și tainele ei cu omul, iar cei care nu ascultau de glasul lui care striga: «*Почаїти-вѣ!*», o, aceia nu înțelegeau nimic din cele venite din cer pe pământ ca să se împlinească în vremea aceea sub ochii lor. Nu înțelegeau pentru că nu se pocăiau cei ce auzeau pe Ioan strigând: «*Почаїти-вѣ!*».

Iată, și Eu strig în vremea aceasta, strig de aproape șaptezeci de ani, strig și la creștini, strig și la cei lipsiți de viața de creștin prin faptele lor. Strig și tot strig, că apoi dau drumul mâniei pentru păcate ca să-i ajut pe păcătoși să-și plângă păcatele și să le ajute pocăința cea pentru păcate, că altfel omul nu știe altceva decât să facă păcat de la mic la mare, de la cel mare până la cel mic, iar păcatele pregătesc suferința cea

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Jerusalem

pentru păcat, precum este scris, numai că toți cei orbi și grei pentru credință și pocăință nu simt, nu se simt, nu folosesc strigarea lui Dumnezeu, și până la sfârșit își văd de rătăcirea lor, de nedragostea lor, în care stau reci de Dumnezeu și iubitori de păcat.

O, nu mai sunt păstori cu milă de suflet și de veșnicia sufletului omului. Mila cea goală de viață și de pocăință pentru viață, acest fel de milă își dăruiesc între ei cei lipsiți de viață veșnică pentru om, o, și nu mai găsesc om care să Mă ajute să-Mi facă loc în sufletul celui orbit de iubirea de sine, și caut și tot aștept să găsesc fii cărora să le fie milă de Dumnezeu și de oameni.

O, fiilor care-Mi purtați cuvântul peste pământ, o, ce s-ar fi întâmplat dacă Eu, Domnul, aș fi lucrat cu milă păguboasă să-l las pe Adam în rai după greșeala neascultării, prin care a trecut să asculte de diavol prin femeia cea neastâmpărată și nesupusă lui Dumnezeu? S-ar fi întâmplat să-l las pe satana stăpân pe rai prin omul ne iubitor de Dumnezeu. Și iată, nu știi, creștine, să faci milă cu fratele tău vinovat de iubire de sine, de nedragoste de Dumnezeu, și îl lași să moară când îl ajuți cu mila ta de el, și nu cu îndreptarea de sub păcat când îl vezi greșind față de iubirea de Dumnezeu prin necunoașterea de sine a sa, bietul de el om.

Când am văzut că omul e doar pământ după ce i-am dat viață și cunoștință ca să fie el locaș ceresc pentru Făcătorul său, i-am spus cu mare durere: «*pământ ești*». O, Mi-a stricat omul casa, Mi-a întors spatele pentru păcat, s-a dat de partea păcatului și a rămas pământ, doar pământ și s-a întors în pământ, că n-a voit să fie cu Dumnezeu și cu cerul. A căzut apoi tot neamul omenesc, căci n-a avut păstori călăuzitori spre cer, căci dacă ai tăi te văd că tu știi ce vrea Dumnezeu de la tine, iar tu nu pui în lucru văzut împlinirea și viața ta cu Dumnezeu, nici ai tăi nu cresc, nici ei nu scapă de neascultare de Dumnezeu, o, și mare părere de rău vine în ziua răsplătirii celor ascultători și celor neascultători, căci unii primesc bucurie, iar ceilalți văd atunci ceea ce au pierdut.

Iată, fiilor, necredințioșii îl cade pe om în dispreț și va fi disprețuit cel fără de credin-

cioșie, căci dacă n-ai credințioșie pentru cel ce te călăuzește și te veghează, cum ai putea avea aceasta față de Dumnezeu? Și dacă n-ai credințioșie față de Dumnezeu, cum ai putea pentru ea să fii statornic față de un om pe care-l vrei în locul lui Dumnezeu cu tine? Iată, regele Irod a fost dus de nas de femeia cea fără de credințioșie a fratelui său și a crezut regele că pentru el va fi ea altfel, dar ea lucra doar pentru iubirea de sine tot ceea ce urzea prin duhul ei de femeie neastâmpărată, iar regele lui Israel a căzut lovit de ea la picioarele ei nevrednice, o, și așa se întâmplă cu păcatul necredințioșiei și este de vegheat pentru cel ce se iubește pe sine, și care te doboară prin necredințioșia lucrată de el, iar dacă nu veghezi îți meriți soarta căderii de la Dumnezeu, căci ai iubit neascultarea în locul lui Dumnezeu și ai lucrat ca Adam cel fără de credințioșie, și care a nimicit în sine odihna lui Dumnezeu prin îndrăzneala de a nu iubi să asculte de Făcătorul său și Căruia Îi datora viața.

Și iată, Ioan Botezătorul aude măreția cuvântului Meu din ziua lui de serbare a intrării între sfinți și ia îndemn să se așeze lângă Mine cuvânt și să spună el la masa de azi despre odihna Mea pierdută de omul cel ne iubitor de Dumnezeu în rai, și binecuvintez Eu, Domnul, grăirea sa cea de azi.

— *O, Doamne Mieluț, lucrarea*
O, cuvântului Tău cu poporul Tău de azi este biruința Ta cea de la sfârșit de timp, este lupta Mielului cu fiara care țipă rănită și își stărnește puii la lupta asupra Ta, dar vine sfârșitul luptei, nu ca și cel de acum două mii de ani, și vine slăvit ca la sfârșit, o, Doamne, căci antichrist uită că Tu ești Cuvântul Cel de la început, când Dumnezeu a fost Cuvântul și când la Dumnezeu era Cuvântul și toate prin El s-au făcut.

Antichrist a dat să facă pe pământ om fără de păcat, zicea el, și a dat și dă să facă din bărbat femeie și a dat să se zbată în fel și chip să facă ce a făcut numai Dumnezeu, dar orbirea lui e multă și lungă de șapte mii de ani și prin trufie se tot zbate să-și ia locul în om, dar va fi rușinat prin toți martorii din cer, care au biruit împotriva lui pe pământ, și apoi prin cei

Fundația Sfânta Virginia – Cetatea Sfântă Noul Ierusalim

de pe pământ, care vor rămâne statornici până la sfârșit pentru slava Ta cu ei, fie ea și numai suferința cea pentru Tine, o, Doamne biruitor prin cruce, și nu fără de cruce, căci fără de cruce nu este biruință.

Veghem din vreme să intrăm în carte pentru ziua mea între cei din cer; și am luat de aici de pe masa frățască cuvânt care amintește grăirea Ta care spune cu ani în urmă așa: «Omule, învață-Mă ce să fac să-Mi aflu ziua Mea de odihnă, că am pierdut-o cu căderea spre satana a omului în rai».

O, Doamne, cine să Te învețe pe Tine, cine poate? O, ai pierdut odihna, ai pierdut omul, Doamne. El este ziua Ta de odihnă, și Te rog acum să-Ți faci o coborâre de cuvânt cu această taină pierdută între Tine și om prin neaplecarea omului înaintea Ta. Iar poporul cuvântului Tău să învețe aplecarea, Doamne, să tot învețe el această taină a credinței și a statorniciei pentru credință, căci altfel credința lui este zadarnică, o, Doamne.

Și acum slavă Ție Îți dau între sfinți pentru marea Ta grăire din ziua amintirii venirii mele la Tine între sfinți! Iar Tu învață-Ți mereu poporul aplecarea și tot aplecarea, căci din acest har Tu capeți odihna Ta, capeți mângâierea pierdută prin omul cel neascultător în rai.

Taina aplecării, ea îl face cuminte pe om și purtător de Dumnezeu apoi. Să calce cu teamă pe pământul ales de Tine fiii poporului cuvântului Tău! Să trăiască și să se poarte ei cu teamă înaintea Ta aici, și să-și arate așa cre-

dincioșia și aplecarea, căci eu n-am trăit zilele mele de pe pământ decât plin de credincioșie față de Tine, plin de sfială și de necruțare a trupului, iar Tu Te-ai odihnit întru mine și Te-ai arătat prin mine la Iordan, mărturisit de Tatăl Fiu al Său. Acum ne mărturisim unul pe altul lor, iar ei să învețe de la noi să lucreze ca noi, căci taine mari îi cuprind pe ei aici, iar ei să le poată cuprinde, Doamne, căci Tu ai o prea mare lucrare a Ta cu ei acum pe pământ.

— **O**, ucenicule sfânt, ziua Mea de odihnă Mi-a mâncat-o omul, că nu M-a lăsat să Mă odihnesc după ce el a păcătuit lui Dumnezeu. O, nici pe cruce nu M-am odihnit după ce Mi-am dat Duhul cel din trup, dar Mă voi odihni, căci se vor ridica sfinți mari, și Mă vor odihni întru ei, așa cum ar fi fost să-Mi fie ziua Mea de odihnă omul cel zidit de Dumnezeu la facerea lumii, și atunci omul Mă va învăța cum să-Mi aflu odihna cea pierdută și ziua ei.

Voi veni cu multă lămurire a tainei zilei Mele de odihnă și voi așeza înaintea celor de pe pământ această deslușire de taină, iar acum pace ție, popor care Mă primești pe pământ cuvânt când vin de la Tatăl ca să Mă așez în carte!

Și iarăși, slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, căci în acest nume mare păstoresc Eu pe cei ce cred și primesc venirea Mea în cuvânt în vremea aceasta de slavă a Mea cu voi pe pământ, o, fiilor!

Amin, amin, amin.

29 august/11 septembrie 2022

Fragment din cuvântul Maicii Domnului din 8/21 septembrie 2013

O, fii și fiice, care alcătuiți poporul Fiului meu Cuvântul pe vatra neamului român, nu uitați să fiți și să rămâneți minunea cea de la sfârșit de timp a Fiului meu Iisus Hristos. Nu uitați că voi trebuie să-L iubiți, să nu-L părăsiți, să stați cu El la bine și la greu și că trebuie să înmulțiți poporul Domnului, că mare va fi această minune, și se va arăta curând, curând măreția ei și a Domnului ei. Zi și noapte aveți grijă sfântă cum să vă dați Domnului, cum să fiți ai Lui și numai ai Lui cu toată puterea voastră, cum să nu vă lăsați ispitiți și smulși afară, că afară, de la hotarul vostru spre

afară e numai prăpădul cel de la sfârșit de timp, și peste care satana domnește și se luptă să ducă la prăpastie veșnică pe cei călăuziți de el.

O, fiilor, o, fiilor, nimic și pe nimeni să nu aveți voi pe pământ, decât pe Domnul și pe sfinții Lui și pe frații Lui slujitori Lui. Iată, vai de cei ce dau să mai aibă ceva pe pământ! Nelepădarea de sine atrage după ea căderea din rai a omului credincios lui Dumnezeu, dar voi, fiilor, aveți grijă de Domnul, numai de Domnul, iar Domnul va avea grijă de voi, numai de voi, numai de cei ce au grijă de Domnul. Amin.